

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/13/2020
Identifikačné číslo spisu: 6019200267
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6019200267.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: Š. G., bytom v J. Š., A. T. XXX/XX, právne zast.: JUDr. Rudolfom Fajbíkom, advokátom so sídlom v Banskej Štiavnici, Ulica Dobšinského 14, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 11. februára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X, o invalidný dôchodok, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2019, č. k. 23Sa/7/2019-31, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2019, č. k. 23Sa/7/2019-31 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo 14. novembra 2019, č. k. 23Sa/7/2019-31 podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 11. februára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie z 8. júna 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X v spojení s rozhodnutím zo dňa 4. septembra 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X - II. Uvedeným rozhodnutím zo dňa 8. júna 2018 prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, ústredie) podľa § 70 ods. 1, § 274, § 82 a § 112 ods. 3 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. znížila od 2. augusta 2018 žalobcovi invalidný dôchodok na sumu 394,50 eur mesačne. Následným rozhodnutím zo dňa 4. septembra 2018 zmenila výšku sumy invalidného dôchodku (od 2. augusta 2018) na 447,90 eur mesačne.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v

intenciách ustanovení § 70 ods. 1, § 72 ods. 1 písm. e/, a ods. 2, § 73 ods. 1, § 63 ods. 3, § 65 ods. 2, § 274 zákona č. 461/2003 Z.z., § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a tiež postupom v zmysle relevantnej právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd mal preukázané, že napadnuté rozhodnutie z 11. februára 2019 nevykazuje znaky nedostatočnosti, arbitrárnosti, či nepreskúmateľnosti. Skutkové zistenia tak, ako boli zistené orgánom verejnej správy prvého stupňa a žalovaným, považoval za nesporné. Vzhľadom k tomu, že zmena v určení dôchodkového veku ovplyvňuje aj nárok na invalidný dôchodok, bolo preto o jeho výške opätovne nutné rozhodnúť rozhodnutím o sume invalidného dôchodku v súlade s § 73 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. a k obdobiu dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok. Bolo potrebné pripočítať obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku, t.j. iba do veku 55 rokov. Dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. s použitím § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. žalobca dosiahol dovŕšením veku 55 rokov dňa 3. apríla 2013. V období do vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku získal 1 713 dní spolu s obdobím dôchodkového poistenia 13 134 dní, čo na účely výpočtu dôchodku predstavuje 35,9836 rokov obdobia dôchodkového poistenia a pripočítaného obdobia. Pretože suma invalidného dôchodku bola určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. a bola vyššia, invalidný dôchodok patrí žalobcovi v tejto sume. Uzavrel, že námietka žalobcu o nesprávnosti výroku napadnutého rozhodnutia je nesprávna, že výrok rozhodnutia žalovaného je správny, nakoľko rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. júna 2018 bolo zmenené rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - II. zo dňa 4. septembra 2018.

4. K námietke žalobcu týkajúcej sa výpočtu rokov poukázal na ustanovenie § 22 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. a uviedol, že na dobu získanú pred dosiahnutím 18 rokov veku sa neprihliada. V zmysle uvedeného v súlade s § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. započítaná doba zamestnania je 33 rokov. Ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, t.j. ku dňu 25. júl 2008 žalobca získal 11 421 dní obdobia dôchodkového poistenia. Do 18 rokov veku získal 945 dní obdobia dôchodkového poistenia a od 18 rokov veku do vzniku nároku na invalidný dôchodok získal 10 476 dní obdobia dôchodkového poistenia (spolu 11 421 dní obdobia dôchodkového poistenia). Podľa zákona č. 100/1988 Zb. sa na dobu zamestnania získanú pred 18. rokmi veku neprihliada. Z uvedeného dôvodu bolo žalobcovi započítaných 10 476 dní obdobia dôchodkového poistenia, ku ktorým sa pripočítalo obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dosiahnutia dôchodkového veku, t.j. do 55 rokov veku, t.j. 1 713 dní, spolu 12 189 dní, čo predstavuje 33 rokov. Zároveň za nedôvodnú správny súd považoval aj námietku týkajúcu sa nutnosti preskúmať výšku invalidného dôchodku, nakoľko k tomu bol žalovaný zaviazaný právnym názorom Najvyššieho súdu SR, a preto bolo jeho povinnosťou vykonať rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/31/2017 zo dňa 28. februára 2018 a posúdiť nárok na starobný dôchodok ku dňu 3. apríl 2014. Táto zmena nutne musela viesť aj k opätovnému rozhodnutiu o invalidnom dôchodku, nakoľko išlo o nové určenie doby dosiahnutia dôchodkového veku.

5. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

6. Žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

II.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

8. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

9. Uvádza, že rozhodnutia správnych orgánov sú nedostatočne odôvodnené, konkrétne vo vzťahu k

započítanej dobe poistenia a nie je vysvetlený rozpor v dobe poistenia, keď sa uvádza započítaná doba poistenia 35,9836 rokov podľa zákona č. 461/2003 Z.z. a len 33 rokov podľa zákona č. 461/2003 Z.z. Je presvedčený, že mu má byť započítané celé obdobie od 18 rokov veku do dosiahnutia veku 55 rokov, čo je 37 rokov. Ak má byť z tohto obdobia niečo vynechané, musí byť v rozhodnutí uvedené, ktoré obdobie to je a z akého dôvodu nie je započítané pre stanovený účel vrátane právnej argumentácie. Týmto spôsobom správny orgán znemožnil žalobcovi prípadné navrhovanie dôkazov na sporné skutočnosti, pokiaľ nejaké vznikli. Tiež poukázal na ustanovenie § 22, resp. § 30 zákona č. 100/1988 Zb. a uviedol, že mala byť započítaná doba zamestnania 37 rokov, čo je od 18 rokov do 55 rokov veku, tomu zodpovedá základná výmera 60 % PMZ + prípočet $17 \times 2\% = 34\%$ spolu 94 % PMZ, lebo pracoval viac ako 10 rokov v podzemí v hlbinej uránovej bane, preto výška prípočtu nie je obmedzená hornou hranicou. Ďalej uviedol, že ďalším znakom zmätočnosti je odvolávanie sa na nutnosť vykonať rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10So/31/2017 v súvislosti s invalidným dôchodkom. Predmetom konania bolo iba preskúmanie žalobcovho splnenia podmienok nároku na starobný dôchodok v súvislosti s prácou vo zvýhodnenej kategórii a s tým spojeným určením dôchodkového veku. V uvedenom konaní sa správny orgán a ani súd vôbec nezaoberali invalidným dôchodkom žalobcu, a to ani posudzovaním toho, či má alebo nemá byť vypočítaný nanovo.

10. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

11. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila podaním zo 6. februára 2020 s tým, že dôvody uvádzané v kasačnej sťažnosti nepovažovala za opodstatnené, krajský súd zistil skutkový stav správne, náležite vec právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť a nesprávnosť preskúmaného rozhodnutia.

12. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

13. Vyjadrenie žalovanej bolo žalobcovi doručené dňa 18. októbra 2019.

V.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

15. Predmetom kasačného konania v preskúmanej veci je posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovanej z 11. februára 2019, Číslo: XXX XXX XXXX X, ktorým tento postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v celom rozsahu zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutia z 8. júna 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X v spojení s rozhodnutím zo dňa 4. septembra 2018, Číslo: XXX XXX XXXX X - II. Uvedenými rozhodnutiami prvostupňový správny orgán podľa § 112 ods. 3 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. znížil sumu invalidného dôchodku, ktorý bol žalobcovi priznaný od 1. augusta 2008 podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. rozhodnutím zo dňa 11. februára 2009, Číslo: XXX XXX XXXX X.

16. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti

mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

18. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

19. Povinnosť všeobecných súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom plynúcim z § 139 ods. 2 SSP predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces.

20. K tomu najvyšší súd dáva do pozornosti aj ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08. decembra 2010, sp. zn. 4Sžo/12/2010), podľa ktorej „Z odôvodnenia rozhodnutia všeobecného súdu musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej a preto odňatím možnosti konať pred súdom (denegatio iustitiae) je aj také porušenie práva na spravodlivý proces, kedy v hodnotení skutkových zistení súdom v napadnutom rozhodnutí absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil a riadne sa s nimi nevysporiadal. Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť totiž svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

21. Akýkoľvek nedostatok alebo neadekvátnosť v odôvodnení môže viesť k neplatnosti rozsudku z formálnych dôvodov.

22. Rovnako najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, z ktorého vyplýva, že „súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, III. ÚS 32/07), najmä s ustanovením § 157 ods. 2 OSP (aktuálne § 139 ods. 2 SSP; pozn. súdu), v ktorom sú upravené náležitosti odôvodnenia. Povinnosť súdu v rámci riadneho procesného postupu (t. j. v zmysle procesnoprávných predpisov) zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v nimi rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu súdu a ochranou účastníkov konania pred svojvoľou súdu. Súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, resp. minimálnych garancií procesnej povahy je, ako už bolo uvedené, taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany Rozhodnutie všeobecného súdu musí obsahovať dostatok skutkových a právnych záverov, pričom tieto závery nesmú byť svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené.“

23. Žalobca v kasačnej sťažnosti namieta, že správny súd pred meritórnym rozhodnutím nepostupoval správne, lebo nesprávne posúdil celé obdobie dôchodkového poistenia pred vznikom nároku na starobný dôchodok dovŕšením 55 rokov veku ku dňu 3. apríl 2014 a nadväzne aj na invalidný dôchodok.

24. Najvyšší súd uvádza, že vo veciach dávkových je relevantným podkladom, z ktorého žalované správne orgány vychádzajú (a v rámci súdneho prieskumu aj následne správny súd) dávkový spis. V

prípade, ak je predmetom konania starobný dôchodok, ako jedna z dávok sociálneho zabezpečenia, je súčasne zásadným podkladom dávkový spis obsahujúci všetky relevantné listiny zaznamenávajúce priebeh období dôchodkového poistenia. Sú v ňom založené všetky evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia/poistenia od jednotlivých zamestnávateľov počnúc prvým zamestnaním žiadateľa o dávku dôchodkového poistenia. Obsahom evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia sú okrem iného započítané dni v jednotlivých kalendárnych rokoch, hrubé zárobky, druh činností podľa názvoslovnia a poradové čísla rezortného zoznamu..., potvrdenia o dobe zamestnania. V dávkovom spise sa môžu nachádzať aj iné listiny, ktoré sa stávajú podkladom pre vyhotovenie rozhodnutia príslušnou organizačnou zložkou Sociálnej poisťovne (§ 177 zákona č. 461/2003 Z.z.).

25. V tomto type konania teda predstavuje dávkový spis z hľadiska rozhodovania o žiadosti žiadateľa o túto dávku zásadný podklad pre vydanie rozhodnutia, v ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Ak je teda predmetom konania preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, a v jeho rámci aj posúdenie otázky dĺžky doby dôchodkového poistenia, potom aj rozhodnutie musí byť založené na skutkových zisteniach majúcich pôvod v príslušnom dávkovom spise. Oboznámenie sa aj s touto súčasťou všeobecne chápaného administratívneho spisu (§ 105 ods. 2 písm. c/ SSP) je nevyhnutným predpokladom zistenia skutkového stavu veci. Súdny prieskum nemožno vykonať bez toho, aby sa správny súd oboznámil s predmetným dávkovým spisom. Pri rozhodovaní nemôže správny súd vychádzať len z tvrdení žalovaných správnych orgánov, ale je povinný uvádzať tvrdenia správnych orgánov, ako aj správnosť a úplnosť skutkových okolností verifikovať. Iným výkladom a postupom by bola porušená zásada rovnosti účastníkov súdneho konania, a tým aj porušené právo na spravodlivý proces. Správny súd má pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu nielen oprávnenie, ale najmä povinnosť poznať všetky skutočnosti plynúce z administratívneho spisu, pretože zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu posudzuje z pohľadu skutkového stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP).

26. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že príslušný dávkový spis č. XXX XXX XXXX X bol k nemu pripojený. Pokiaľ potom krajský súd mal k dispozícii dávkový spis, bolo jeho úlohou náležite preskúmať, či osobný list dôchodkového poistenia, ktorý je prílohou k rozhodnutiu č. XXX XXX XXXX X zo dňa 4. septembra 2018, č. XXX XXX XXXX X z 8. júna 2018 preukazuje všetky obdobia dôchodkového poistenia až ku dňu dovŕšenia dôchodkového veku, v danom prípade 55 rokov veku žiadateľa o dávku. Kasačný súd v súvislosti s osobným listom dôchodkového poistenia považuje za potrebné po prvé poznamenať, že v prílohe č. 1 k žiadosti o dôchodok žiadateľ o dávku vlastnoručným podpisom potvrdil prehľad dôb zamestnania, poistenia a iných činností, vrátane období, kedy bol nezamestnaný evidovaný/neevidovaný na ÚPSVaR, alebo bol napríklad samostatne zárobkovo činnou osobou - SZČO s účasťou/bez účasti na dôchodkovom poistení. V dávkovom spise, s obsahom ktorého sa kasačný súd podrobne oboznámil, sa nachádza aj Potvrdenie ÚPSVaR v Banskej Štiavnici zo dňa 7. júla 2008, vydané na žiadosť žalobcu, z obsahu bez akýchkoľvek pochybností možno overiť žalobcom namietané skutočnosti týkajúce sa dĺžky jeho obdobia dôchodkového poistenia aj s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. d/ zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení. Po druhé, čo do preukázania odpracovanej doby viac ako 10 rokov v podzemí v baníctve v uránovej bani je potrebné poukázať na odpracované dni za kalendárne roky 1982 až 1992 uvedené v osobnom liste dôchodkového zabezpečenia (za poistné obdobie 1982 až 1991), v ktorom období žalobca pracoval ako baník - robotník u zamestnávateľa Rudné bane, n.p. Banská Bystrica, závod Banská Štiavnica. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude podľa § 22 ods. 1 bod 4 zákona č. 100/1988 Zb., aby sa vysporiadal aj so žalobnými dôvodmi týkajúcimi sa výšky invalidného dôchodku nadväzne na vykonávanú prácu baníka.

27. Najvyšší súd zdôrazňuje, že súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia, respektíve minimálnych garancií procesnej povahy je taktiež právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a z ktorého musí byť zrejmé, že sa súd dostatočne a riadne vecou zaoberal a súčasne sa vyjadril k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na ním prejednávanú vec a neuspokojil sa so záverom orgánu verejnej správy obsiahnutým v napadnutom rozhodnutí v tom ponímaní, že na tento záver bez ďalšieho bližšieho zdôvodnenia len všeobecne odkáže.

28. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu v jeho podstatnej časti je nesúladne s právami podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

29. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

30. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

31. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

32. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vyjadriť sa k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednávanú vec, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej v spojení s rozhodnutiami a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

33. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

34. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.